

నా ఎంకె కుక్క

“పొలంలో కాపలా పడుకున్న మా అల్లుడ్ని పిచ్చికుక్క కరిచిందంట. బొడ్డు చుట్టూరా ఇంజెక్షన్లు చెయ్యాలంట. పరామర్శించడానికి వెళ్తున్నా. కాస్త తోడొస్తావేంట్రా అబ్బా?” అనడిగేడు మోపెద్దేసుకుని ఊళ్ళోకి దిగిన సుబ్బారాజుగారి యానాం రేవులో ఆగున్న పెద్దపంటి మనుషుల్లో పాటు చిన్నకార్లవీ, టిఫిన్ ట్రాక్లర్లవీ కూడా ఎక్కించుకుని అద్దరికి చేర్చే పనిలో వుంది. అంత ఎక్కువలో పంటిలో ఎక్కించడం ఈ రేవులో తప్ప గోదావరి బెల్టు మొత్తం మీద మరే రేవులో లేదు.

ఆ పంటి మీదెక్కి ఆ వృద్ధగౌతమిలో ప్రయాణం చెయ్యడం నాకు చాలా ఇష్టం. వెళ్లాలంటే ఒప్పుకున్నాను.

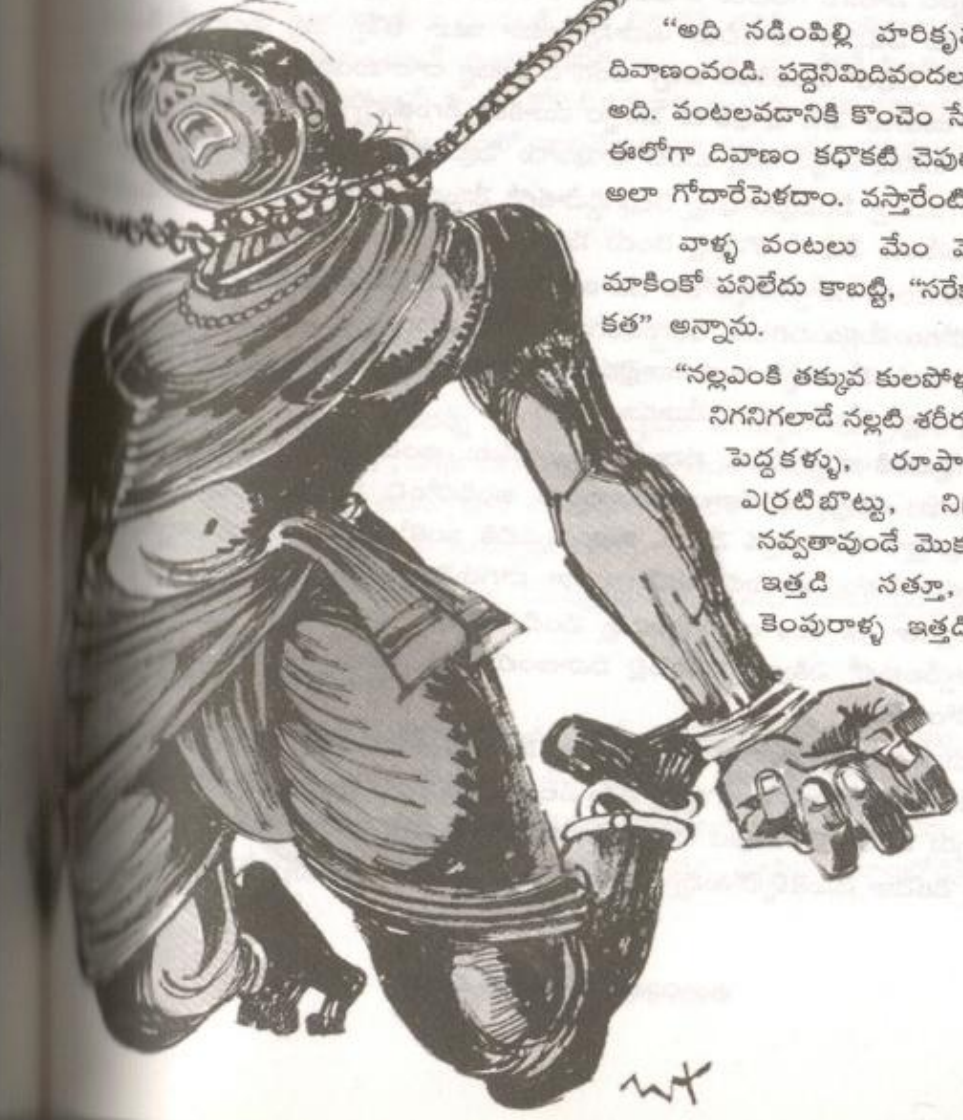
ఎదుర్లంక రేవు దాటాకా కుడిపక్కనున్న ముమ్మిడివరం సైదుకాకండా తిన్నగా వెళ్లి పడమడి సుబ్బారాజు అల్లుడి ఊరు. తీరామేం వెళ్ళేటప్పటికి తెల్సిన సన్నాసి వార్తేటంటే పిచ్చికుక్క కరిచింది సుబ్బారాజుగారి అల్లుడ్ని కాదంట. ఆరి బావుణ్ణి అయిన పిన్నమరాజు మంగళం రాజుగార్ని మెల్లకన్నుంది గాబట్టి అంతా మెల్లకన్ను రాజుగారని కూడా అంటుంటారంటే చాలా

చాలా ఇకారం వచ్చేసింది సుబ్బారాజుగాడిమీద. “మరి బయల్దేరదావా?” అని లిప్తుల దూకుడు మీదొచ్చి అడ్డంపడిపోయిన మెల్లకన్ను రాజుగారు, “చూడండి బాబూ మళ్ళీ మా పిచ్చి ఎప్పుడొస్తారో ఏంటోగాని మా రాజుల ఆతిథ్యం కొంచెం పుచ్చుకునెళ్ళాలి తవరు” అంటే గడ్డిమేటు పక్కన తాటాకుమీద ఒడ్లగింజల్ని మేస్తున్న నల్లకోడిపిట్టని ఒడుపుగా వట్టిపెట్టిన అట్నుంచెక్కున్న పాలేరు కందించి, “భోజనాలు ఏర్పాటు చెయ్యమని మీ అయ్యగారికి చెప్పి సూత్రావూ” అన్నాడు.

"అయ్యగారికి అంటున్నారేంటి ఇంటి ఓనరు మీరు అంటి?" అనడిగాన్నేను.

నవ్వేసిన మెల్లకన్ను రాజుగారు, "మారాజుల ఇళ్ళల్లో అయ్యగారు అని, తండ్రిని బావుజ్జీ అని పిలుస్తాం. నీకు అయ్యలోపు ఓ పుంజీడు చెన్నంగిబొండాలు పుచ్చుకుందాం నీడి" అనేసి వాళ్ళ కొబ్బరితోటకి తీసుకెళ్ళేడు మమ్మల్ని.

వెళ్ళున్న మాకు తోటకి దూరంగా దగ్గర దగ్గర ఏడెకరా పొలం పడిపోయిన పాటిమట్టి కోటగోడలు కనిపించనియ్యి అవేంటన్నాను.

"అది నడింపిల్లి హరికృష్ణ రాజుగారి దివాణంవండి. పద్దెనిమిదివందల ఆరులోదండి అది. వంటలవడానికి కొంచెం సేవవుద్దికాబట్టి, ఈలోగా దివాణం కథాకటి చెవుతాను. వింటా అలా గోదారేపెళదాం. వస్తారేంటి?" అన్నాడు.

వాళ్ళ వంటలు మేం మెక్కే లోపల మాకింకో పనిలేదు కాబట్టి, "సరేకానివ్వండి ఆ కత" అన్నాను.

"నల్లఎంకి తక్కువ కులపోళ్ళ మనిషింది.

నిగనిగలాడే నల్లటి శరీరవండి తనది.

పెద్దకళ్ళు, రూపాయిబిళ్ళంత ఎర్రటిబొట్టు, నిద్రలోకూడా నవ్వుతావుండే మొకం, ముక్కుకి ఇత్తడి సత్తా, చెవులకి కెంపురాళ్ళ ఇత్తడికమలాలు.

కాళ్ళకి వెండితోదాలతో అమ్మోరిలాగుండేది. ఒకోసారి ఆ మనిషి నడవడిక జూస్తున్న ఊరోళ్ళకి ఆ మనిషి నల్లఎంకి కాదు. పచ్చటి మా పొలాల మధ్య గుళ్ళో ఉన్న మా దేవత వెంపర్తమ్మనేమో అనిపించేది.

ఊరి చివర్నున్న పెద్ద దివాణానికి అధిపతులు నడింపిల్లి హరిక్రిష్ణం రాజుగారు, శివన్నారాయణరాజు గారూనూ. ఈచుట్టుపక్కల్లో రైతులకి వీరే ప్రభువులండి. రెండువేల ఎకరాల కోనసీమ మాగాణీ అండీ ఈరిది.

తమ్ముడయిన శివన్నారాయణ దివాణం పనులూ, ఆస్తులు ఎవ్వారాల్లాటివి చూసుకుంటూ ఉండటం ఓడలో లండన్ వెళ్ళి బారిష్టరు చదువుకొచ్చిన అన్నగారు హరికృష్ణంరాజుగారికి, బ్రిటీష్ దొంగల మాంచి దోస్తు, పొద్దోతే దీపాల్లో నిండిపోయి కళకళాడతా ఉంటది దివాణం.

సాయంత్రం నాలుగు గంటలు దాటింది. గోదావరిలోంచి చల్లటిగాలి వీస్తుంది. వేటకల్ల నావలు. తెరచాప పడవలూ లాంచీలూ జనాన్ని అటూ ఇటూ తిప్పే పెద్ద పంటితో సందడిగా ఉంది. రేవులో పిడతకింద పప్పు బండోడి చుట్టూ చాలామంది జనం చేరుకున్నారు. బజ్జీలూ చల్లపొణకులూ వేసే షావుకారు పెళ్ళాం మూకిట్లో వేగుతున్న మసాలాగారెల్ని అవకలో దేవుతుంటే ఆ మనిషి పక్కనే ఉన్న కుంటి షావుకారు పెట్రోమాక్స్ లైటుకి గాలి కొద్దున్నాడు.

టికెట్లు గుమస్తా వీరభద్రరావున్న రెల్లుగడ్డిపాకలో వేస్తున్న బల్లమీద కూర్చున్న నడింపిల్లి దివాణంలో మేనేజరు రేవులో కొస్తున్న రెండు సవారీ బళ్ళని చూసి లేచేడు.

ఆగిన ఆ రెండు సవారీబళ్ళలోంచి దివాణంలో ఇంకో మేనేజరు దిగేక దుళ్ళు అవతలము మురమండ భోగం మేళం దిగింది. రంగురంగుల చీరల్లో చిలకల్లా ఉన్న అమ్మాయిలు రెండు ఛెంగుమని దూకుతుంటే వాళ్ళకి నాయకురాలైన కృష్ణవేణి జాగ్రత్తే పిల్లల్లారా అంటుంది. వాళ్ళం దిగేకా హారోనిస్తూ, డోలక్ వాయించేవాడూ దిగేరు.

ఇంకాస్నేపటికి ఇంకో రెండు సవారీ బళ్ళు ఆగేయి. అందులోంచి దూకేడు దివాణంలో ఇంకో మేనేజరు. తర్వాత రకరకాల అమ్మాయిలు బండిలోంచి దిగడం మొదలెట్టారు. అది పసలపూడీ, ద్రాక్షారామం కల్పిన మేళం. ఇంకాస్నేపటికి ఇంకో మూడు సవారీబళ్ళాగిదిబళ్ళు అది పెద్దాపురం మేళం. అందులో ఆడపిల్లలంతా పొగరుమోతు గిత్తలాగున్నారు.

మేనేజర్లంతా ఈ మేళాల వాళ్ళందర్నీ పంటి ఎక్కించి అవతలొడ్డుకి తీసుకెళ్ళి అక్కడ ఆగున్న సవారీబళ్ళలో ఎక్కించి నడింపిల్లి దివాణంలో ఉన్న అతిథి గృహాల్లో దింపేటట్టుగా చీకటి పడిపోయింది.

అక్కడున్న నల్లఎంకి దగ్గర కొచ్చిన మేళంలో పిల్లల్లో మాకు వేణీళ్ళు కావాలి అని ఒకళ్ళు నాకు మీగడేసిన టీ కావాలని ఇంకొక్కళ్ళు నేను పలహారం చేసేకానే స్నానం చేస్తానని ఒకదమ్మల గుంజేస్తున్నారు ఎంకిని. ఏమాత్రం విసుకోకండా నవ్వుతా వాళ్ళడిగేవన్నీ చేసి పెద్దంది ఎంకి అన్నీ చెకచెకా చేసుకెళ్ళిపోతున్న ఎంకికేసి విస్తుపోతా చూసిన ఆ పిల్లలంతా “ఎంత ఓంకీ

అని తెగ మెచ్చేసుకుని డబ్బు లివ్వబోతుంటే “వద్దమ్మలూ..నేను డబ్బులు పుచ్చుకోడం కోసం చెయ్యడం లేదీ పన్ను. గౌరవమైన నడింపిల్లి దివాణంలో మా అతిథులకోసం చేస్తున్నాను అన్నా” అంది.

దొరలూ దొరసానులూ వచ్చేరు

విందులూ, వినోదాలూ అయ్యి అతిథులు వెళ్ళేసరికి ఆకాశంలో పిల్లలకోడి, గొల్లకావిడీ అనే పక్షునించి ఇంకో పక్కకి జరిగినియ్యి. ఆ బ్రహ్మముహూర్తం వేళ ఏ విసుగూ లేకండా నవ్వుతూ నవ్విపోతూ, ఎర్రతివాచీ మీద కక్కులూ తుడిచి శుభ్రం చేసి వెలుగొచ్చేసరికి, నవ్వుతూ నవ్విపోతూ వాళ్ళని, “ఏంటి బాబయ్యా అలా చూస్తూన్నారూ?” అనేసి పలకరించింది నల్లఎంకి.

ఎప్పుడు జూడండి ఏదో పని చేస్తూ వుంటదామనిషి.

మరకాళ్ళ గోవిందుకూతురు చెంపలకి గాలి బిళ్ళలేస్తే తనెళ్ళి బరింకపాలు తెచ్చి తగ్గేదాకా తనెళ్ళి నోకంట చూసుకుంటూనే వుంది. చెవిటిసత్యం అత్తగారు పోతే పిల్లదినం, పెద్దదినం వచ్చి చూసి పోతానే వుంది. కోవటిపద్మగారి అఖరిది సరళ సవర్తాడినప్పుడు తను తనెళ్ళిని పన్నేడు. ఇలాగ ఒట్టి దివాణంలో వాళ్ళకేగాకండా ఊరి జనం పన్నుకూడా చేసి పెట్టేది అంది.

పారికృష్టంరాజుగారి ఒకే ఒకబ్బాయి అయిన జగన్నాధరాజుకి పెళ్ళయింది.

సీతానగరం అవతలున్న చర్లరాజుపాలెం సంస్థానం నుంచి వచ్చి బంగారువంకీ అంత అందమైన కోడలు బుచ్చి వెంకాయమ్మ మెళ్ళో కాసులకాయ గుళ్ళు (ఒకరకం నగ) పోయింది.

దివాణంలో పనిచేసే అందర్నీ వాకబు చెయ్యడం అయ్యాకా బుచ్చివెంకాయమ్మ దృష్టి పట్టించుకోమీద పడింది. దాంతో, రాత్రిగదిలో కొచ్చిన బుచ్చివెంకాయమ్మ “నాకెందుకో ఆ నల్లఎంకి పోతే చాలా అనుమానంగా ఉంది. దాని చూపు దాని వాటం చూస్తుంటే అదంతా నటనలాగా అనిపిస్తుందండీ” అంది భర్తయిన జగన్నాధరాజుతో.

అవాక్కయిపోయిన ఆ బుల్లిరాజు “నువ్వు ఎవరి గురించీ మాటాడుతున్నా..ఆ ఎంకి ఎలాంటిది?” అన్నాడు.

అవునంది బుచ్చివెంకాయమ్మ.

“తప్పు లెంపలేసుకో. నన్ను కన్నతల్లికంటే గొప్పది. చిన్నప్పుడు నన్ను తన వీపు పట్టుకుని ఈ దివాణమంతా తిప్పిన మనిషి ఎంకి” అన్నాడు.

“మీకు సేవలు చెయ్యడానికీ నగ దొంగతనం చెయ్యడానికి సంబంధం లేదు. అది చేసిన అందరికీ ఇది చెయ్యగూడదని రూలా. ఆ బంగారపు నగ చూసిన ఎలాంటిదీకైనా మోజు తిరుగుదా” అంది రాణి.

“ఏమో...నువ్వెందుకో తప్పుగా ఆలోచిస్తున్నావనిపిస్తుంది నాకు” అన్నాడు జగన్నాధరాజు.
“నేనలాగ అనుకోడం లేదు. మీరు కొంచెం ఆ నల్లఎంకిని వెనకేసుకురావడం మానండి
ఆ దొంగవరో తెల్సుకుంటాను” అంది రాణి.

“సరే కానియ్...అదీ చూద్దాం” అన్నాడు జగన్నాధరాజు.

దివాణంలో జనం నల్లఎంకిని అనుమానించడమేంటని ఎదురు ప్రశ్నలేసారు. ఈ
జనవయితే అసలీ ఆలోచన ఎవరిదని ముక్కుమీద వేలేసుకున్నారు.

కానీ,

కొత్తకోడలు బుచ్చి వెంకాయమ్మ ఔనుగాక ఔనంటుంది.

దివాణంలో పెద్ద చర్చ జరిగాక ఎవరి సలహా మీదో అంజనం వేద్దామని కరారు చేసుకున్నాడు.
వీకటిగది.

ఆ గదిలో పెద్ద అంజనేయస్వామి ఫోలో. దాని ముందు ఆముదం దీపం ముందు
కూర్చుంది ఎనిమిదేళ్ళపిల్ల.

ఆ పిల్ల బొటనవేలు గోటికి ఆముదం మసి రాసి దీపం ముందు కూర్చోబెట్టేసరికి దీపం
తాలూక నీడ ఆ పిల్ల బొటనవేలు గోటిమీద పడుతుంది.

అమలాపురం నించి వచ్చిన ఒక తెల్లటి పేద్ద గెడ్డం ముసలోడు ఆ పిల్ల పక్కనే కూర్చుంటూ
“చూడు పాపా నీకు గోటిమీద ఎవరు కనబడతన్నారమ్మా?” అన్నాడు.

గోరు వేపు చూసిన ఆ పిల్ల ఎవరూ కనబడ్డం లేదు అంది.

“అలాక్కాదు. నువ్వు తింగరిచూపులు చూడకండా గోటిలోకే చూస్తే కనపడతారు... బుచ్చి
సరిగా చూసి చెప్పమ్మా.” అని కొంచెం సేపు ఆగిన ఆ ముసలాయన “మన దివాణంలో
వాళ్ళెవరన్నా కనపడతన్నారా నీకు? తప్పుకండా కనపడతారు సరిగ్గా చూడుపాపా” అన్నాడు.

కిటికీ గాలికి ఆముదం దీపం కదిలింది. దాని ప్రతిబింబంకూడా కదిలేసరికి “ఎవరో
కదుల్తున్నట్టుంది” అండా పసిపిల్ల.

“ఉంది కదా... ఆ కదిలే మనిషి చెప్పమ్మా దివాణంలో పనిచేసే నాగమణా, పార్వతా,
వరలక్ష్మా, నల్లఎంకా... సరిగ్గా చెప్పు?” అన్నాడా ముసలోడు.

ముసలోడలా కుదిపేస్తుంటే “ఏమో గోరంతా నల్లగా ఉంది... నల్లగా కదుల్తుంది” అంటూ
పిల్ల.

“ఆ కదిలేది ఈసారి బాగా కనపడద్ది. నీకంటికి దాన్ని చూసి సరిగ్గా చెప్పాలి అర్థమైందామ్మా?”

అలాగ ఆ చంటిపిల్లని ఊపిరాడనివ్వకండా చేసి ఏవేవో అందించి, ఎగేసి కుదిపేస్తుంటే
మసిరాసి ఉన్న అబొటనవేలు మీద ఒక ఆడమనిషి కదిలివెళ్తున్నట్టు, ఆ మనిషి నల్ల ఎంకి
అయినట్టు, ఆ ఎంకి కోడలు రాణి గదిలో కెళ్ళి కాసుల కాయగుళ్ళు నగ దొంగతనం చేసిందా
చెప్పించారు.

అలాగ అంజనం తంతులో నగ తీసిన దొంగ నల్లఎంకి అని తేల్చారు.

దివాణంలో జనం, ఊళ్ళో జనం చచ్చినా ఒప్పుకోమన్నారు.

ఎంకిని పిల్చిన దివాన్లీ లక్ష్మీనారాయణ, “దొంగతనం చేసిన సరుకు మాకందజెయ్యి” అన్నారు.

“ఎవర్ని బాబూ ఇలా అడుగుతున్నారు. నా ఇంట్లో నేను దొంగతనం చేసుకోవడ మేంటి? అలా గురించి ఏమనుకుంటున్నారేంటి బాబూ?” ఎన్ని సార్లడిగినా ఈ పద్ధతిలో ఎదురొచ్చింది అని అంది.

ఇక ఈ మనిషితో ఇలాగ లాభం లేదని దీపాలవేళయ్యాక ఎంకి బొడ్డుమీద కుమ్మరిపురుగు కుమ్మరి అవి పొట్టదాటి ఎటూపోకండా మీద డాల్డా దబ్బాని బోర్లాపెట్టి కట్టేసి, ఎంకిని తీసుకెళ్ళి గొట్టి కట్టే పగ్గాలతో చెట్టుకు కట్టేసి, నిజం ఒప్పుకొనేదాకా నీకీ శిక్ష తప్పదన్నారు.

బాధను తట్టుకోలేక, నానా హింసపడీ... పడీ రెండోరూమయ్యేటప్పటికి చచ్చిపోయింది అని అంది. మురుగునీళ్ళు దిగడానికి గోదారి ఒడ్డున ఒక తూముంది. తెల్లారేలోపు ఎవరికీ తెలియకండా ఎంకి శవాన్ని ఆ తూము కింద కప్పట్టేసేరు.

ఎంకి చచ్చిపోయిన వార్త తెల్సిన, ఊరు మొత్తం ఏడ్చింది. కొంతమందయితే పిల్లదినం లాగా వచ్చి మంచినీళ్ళు ముట్టుకోలేదు. ఆ కొత్తకోడలకి, కోటగోడలకి పెట్టగూడని శాపనార్థాలు చేశారు.

కొన్నాళ్ళకి పోయిన బుచ్చివెంకాయమ్మగారి నగ కాసులకాయ గుళ్ళు నూతిలో దొరికింది.

రాజులు ఎంకిని చంపిన విషయం బ్రీటీషోళ్ళకి తెల్సింది. శిక్షగా పెదరాజుగార్ని ఒకవారం జైలునిర్బంధం చేసి, ఎంకిని పాతిపెట్టిన ఆ మురికినీళ్ళ తూముకి నల్లఎంకి తూము అని పేరు పెట్టారు బ్రీటీషోళ్ళు.

అది జరిగి రెండువందల ఏళ్ళ పైచిలుకు అయింది.

ఇప్పుడు రాజులు లేరు. రాజ్యాలు లేవు. కోటలు అంతరించిపోతున్నాయి.

కానీ,

“నెక్కుచెదరని ఆనాటి నల్లఎంకితూము ఇప్పటికీ వుంది” అన్నాడు మెల్లకన్నురాజు.

“ఎక్కడండి? పదండి చూసొద్దాం” ఆవేశంగా అన్నాన్నేను.

“ఇప్పుడు మనం దానిమీద కూర్చునే మాట్లాడుకుంటున్నాం” అని రాజు అసడంతో ఒంచి కలిగిన కావిడిబద్దలా లేచిన నేను తూము కిందికి దిగి తొంగిచూసేను.

“ఏంటిబాబూ అలా సూత్తన్నారు?” అనేసి నవ్వుతా ఎంకి పలకరించినట్టనిపించింది. ఆ అంకి రెండు కన్నీటి చుక్కలు నా కళ్ళలోంచి జారి నల్లఎంకితూము లోంచి పారుతున్న నల్లనీటి జారినియ్యి.
